

— 4 —
Julgest taahhan tunnistada, Reinowadder on üks waras, röwel ja mörtsulas, kes — fudda fölik koltko liggund issandad sün Meadwad — ei mingisugguse üllekohto tö jures ei läbbe kohluma. Üsna lui walmis wöllaroog röwib ja warraetab ta luggupiddamata, mis ias ette juhtub. Kellegilie ei näita ta armaestust eggat austust! Übhhe raswase suutäie pärrast unustab ta ni hästi isse ennese kui kuñinga ja löige sure issandade au ärra ja pannet riigi seadused üsna naerufs. Ja, jah! ma rägin töt. Laske endale kuulutada, mis tanso ta eile jänessele, meie wagga mehheli teggi. Sün aus mees isse seisab, kes ei sõna eggat täga kellegilie wigga ei olle teinud. Ei ükski mu ellaw loom, kui Jumala sunnitaw Reinowadder olleks ussaldanud kessel rahho aetal ni julgest kuñinga kässö waasto elsi; agga kuulge mis rebbane teggi. Tema moondas enast forraga waggals mehhels, lubbas jänessele kena loomisist öppetada ja aega möda föstriks tebba; süs iotus küllile mahha ja töutas walleliko keelega jänessele jutlustamist öppetada. Jänes kulas kui lambatalleke, förwad konkus, felmi jutlust; seal kargas Reinowadder ällitselt maast ülesse, wöttis jänesse kūusile ja sassis ning purrestas laitmata mehhilese irmsal kombel, et ello ots lättie lippue. Õnne kohhal tullin liggemata lusides sedda teed, kuulsin mehheli lühibile pilli ja pannin imel, et kissa tööstes forraga otsa löppes. Liggemale astudes näggin kena luggu; Reinowadder olli parrajast

— 5 —
tö fallal, piddas ammaestega jänesse traest kinni ja rapputas mehhilest et abbe wärrised ja ing rindo kinni jäi. Pölsels ma warmalt appi joudnud, süs olles ta meie rahhopiddaja, föariistata mehheli föri mahha murdnud ja tossu wälja wötnud. Seal seisab wagga jänes! Teie wörite ta wärefid awo nähha mis Reinowadder eile krimustanud. Aus kuñingas! kui teie sesuggust mörtsuka tööd sallite, sõnia lausumata sähherdusti kurja kombeid kannataate, ja kui teie, sured issandad übheshloos, sellega leppite, et sesinane warras ja röwel awwalikult kuñingrigi rahho rikkub ja seadust teotab: süs sate teie tööste, aus kuñingas, ja sawad teie lapsed ning järeltuludejad veel kaugel tullevad pärwil löigest rahvast, kes õigust ning õiguse: mõistmist armastawad waljo laitust kuulda. — „Ja, jah, se on selge töösi, et Reinowadder ial hääd ei tee,” ütles hunt. „Tema üllekohtuse surm olleks igagaühe rahho ning waisse ello armastajale üks töösinne elduse kringitus. Peaks temale ka täna jälle andeks antama, süs same meie näggema, et veel mõnda meest tema läbbi kimpvo langeb, kes tännini sedda ünnoei ei olle möttelnud.“

Rebbase lellepoeg määär, kes seie sadik suggavaas möites seisnud, töötis nüüd juttu ja rätkis julge, laduska sõnaga Reinowadderile wabbanduseks, ehl ta külisse lelle nurjatumad kombed selgest tundis. „Läne lamba issand!“ ütles ta wilto silmi hundi peale wadates: „tulletage meeles mis waana sõna ütseb: Waen-